

Autor: Pavel Ryska

Disertační práce: Empirie deflace a hospodářského růstu

Abstrakt

Tato disertační práce se zabývá vztahem mezi deflací a hospodářským růstem. Současný empirický výzkum se zaměřoval na jednoduchý vztah mezi růstem cen a růstem HDP, nebo přidával užší měřítka cen jako kontrolní proměnné. Cílem této práce je vzít v potaz pohyby jak v poptávce, tak v nabídce, aby mohl být vztah cenové inflace a růstu jako takový oddělen od změn v některých součástech nominální poptávky a nabídky.

Práce zaujímá dva přístupy. Nejprve používám rozsáhlý panel makroekonomických dat z 20 zemí a více než 140 let, abych prozkoumal dlouhodobé a krátkodobé dopady inflace na růst výstupu poté, co je zahrnut růst měnové zásoby coby faktor poptávky a růst cen ropy jako proxy proměnná pro posuny v nabídce. Přitom používám několik metod jako model VECM, ARDL či fixní efekty pro panelová data. Za druhé navrhuji nový přístup, který používá desagregovaná sektorová data z národních účtů o výstupu, cenách a dalších proměnných, aby bylo možné zkoumat vztah mezi vyrobenými objemy a sektorovou inflací. Výhodou těchto dat je skutečnost, že jsou bohatá na pozorování sektorové deflace i v moderní době, což agregátní data nenabízejí. Přirozenou nevýhodou sektorového přístupu je fakt, že má implikace spíše pro ekonomickou teorii než hospodářskou politiku.

Práce přináší několik významných výsledků. Za prvé, na makroekonomické úrovni několik různých metod obecně nenachází důkazy o pozitivním efektu inflace na hospodářský růst, ať už v dlouhém či krátkém období. Zahrnutí poptávkových a nabídkových faktorů ukazuje mírně negativní a statisticky významný efekt inflace na růst, což neukázaly jiné studie, které nezahrnovaly kontrolní proměnné používané v této práci. Jedinou výjimkou je Velká deprese, která ukazuje pozitivní a signifikantní vztah mezi inflací a růstem i po zahrnutí kontrolních proměnných. To naznačuje, že mohou existovat okolnosti, při nichž je deflace spojena s recesí, ačkoli se vyskytují velmi zřídka.

Za druhé, na sektorové úrovni rovněž nejsou vidět obecné důkazy, že růst cen vede k růstu poptávaného množství poté, co je kontrolována možná simultaneita s nabídkou. Toto platí v několika specifikacích a vzorcích dat, přestože vztah je omezen na nezpožděné efekty.

Za třetí, robustní neparametrické metody aplikované na sektorová data ukazují, že sektorová deflace či podprůměrná inflace mohou být spojeny s růstem produktivity. Tento přístup také ukazuje, že produktivita může být analyzována jako efektivita a že její vztah s cenami může být zkoumán metodami skóre efektivnosti.

Celkově tyto výsledky rozšiřují současné porozumění vztahu mezi deflací a růstem a ukazují nový prostor pro empirický výzkum.